

ning og en offentlig debat om problemet. Samtidig skal vi forbedre samarbejdet mellem myndigheder og ngo'erne i Danmark og på internationalt plan for at sikre en bedre rehabilitering af ofrene, når de vender hjem.

Et af de væsentligste problemer i den forbindelse er den alt for korte periode, nemlig de 15 dage, som ofrene har lov til at blive i Danmark. Reden – Stop Kvindehandel, som i dag driver beskyttelsestilbuddet for ofrene under satspuljen, vurderer, at mange af kvinderne ikke tager imod tilbuddet om at blive her i 15 dage, fordi det simpelt hen er for kort tid til at yde den hjælp, f.eks. medicinsk assistance, psykologhjælp og juridisk rådgivning, som er nødvendig for at få dem på fode igen.

Det er heller ikke tid nok til at skabe de nødvendige kontakter til ngo'erne i hjemlandet og til at udarbejde en holdbar strategi for rehabilitering, som kan sikre, at ofrene ikke bare ryger tilbage i armene på de kriminelle bagmænd. Derfor er der stort behov for, at vi ser nærmere på at udvide perioden på 15 dage, så der bliver reel mulighed for at yde den nødvendige hjælp.

En del af de kvinder, der er handlet til Danmark, er kommet hertil gennem proformaægteskaber med danskere, hvilket kvinderne enten betaler for eller bliver udnyttet, hvor ægtemændene så fungerer som alfonser. Mange af de kvinder står i dag i en situation, hvor de er bange for at bryde ud af ægteskabet af frygt for at blive udvist af Danmark.

Derfor er det nødvendigt at give voldsramte udenlandske kvinder bedre forhold i forbindelse med skilsmisse fra en voldelig ægtemand, og det har vi for nylig sammen med andre oppositionspartier fremsat et beslutningsforslag om. Efter vores mening vil det også øge muligheden for at få fat i flere bagmænd, fordi flere kvinder vil gå frem med deres historie.

Menneskehandel er jo et grænseoverskridende problem, som kræver grænseoverskridende løsninger, derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi også udbygger det internationale samarbejde. Det nævner Enhedslisten også i forslaget, men sjovt nok går man uden om alt det, som foregår i EU-regi. Der er det jo særlig Europol- og Eurojust-samarbejdet, som er enormt vigtigt, men også samarbejdet mellem ngo'er og civilsamfund, som EU gør en kæmpe indsats for at forbedre.

Regeringen skal i år fremlægge en revideret handlingsplan for bekæmpelse af kvindehandel, og jeg hilser det velkommen, at ministeren er

åben for, at vi tager en debat også her i Folketinget omkring erfaringerne, som man har opbygget i det projekt. Det er afgørende for os, at de erfaringer, man har haft med ngo-projektet Stop Kvindehandel, ikke går tabt. Det er vigtigt, at vi bygger videre på den viden, vi har fået her.

Vi hilser beslutningsforslaget fra Enhedslisten velkommen som et indspark til debatten, men vi vil ikke på nuværende tidspunkt lægge os fast på den her specifikke løsningsmodel.

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Så er det fru Tina Petersen som ordfører.

Tina Petersen (DF):

I dag skal vi førstebehandle forslag B 69, som er en følge af L 118, en ændring af straffeloven om skærpeelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab og uagtsom eller betydelig legemsbeskadigelse og forsætlig fareforvoldelse og biltyverier, grov forstyrrelse af ro og orden og sidst, men ikke mindst, den sætning, som har været årsag til udmøntningen af B 69: menneskesmugling og menneskehandel m.v.

Dansk Folkeparti kan umiddelbart godt forstå forslagsstillerne. Ingen mennesker bør udsættes for at blive offer for andres magtbegærlighed. Dog mener Dansk Folkeparti, at Folketinget har vist, at der som følge af ændringen af straffeloven i år 2002 ydes en indsats på dette område, og at man er i gang. Her henvises til handlingsplanen for regeringens indsats år 2003-05 samt bl.a. projektet Stop Kvindehandel, et projekt, som løber til år 2006.

Kl. 21.05

Endvidere er det vigtigt at nævne både kommuner og amter, som trods alt er tæt på borgerne og på de problemer, som bl.a. nævnes i dette forslag. Her tænker jeg specielt på de problemer omkring børn, som stjæler, og som desværre bliver oplært i dette i en meget tidlig alder. Hvor jeg kommer fra, altså i den kommune, hvor jeg er bosat, får kommunen årligt en rapport om, hvilke og hvor mange børn der har overtrådt lovgivningen, altså har begået tyveri. Rapporten beskriver situationen ud fra skoledistriktet, hvor barnet bor. Indsatsen er jo, at bliver børn i følge med en voksen taget i at stjæle, skal det indberettes til de sociale myndigheder, hvorefter både PPR og de sociale myndigheder skal gribe ind og varetage barnets tarv. Dette gælder også, hvis de voksne ikke varetager barnets tarv.